

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพ

เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ติดดินเพื่ออุกเพื่อหลาน

ทองคำตั้งแต่มาจากอุดรจนถึงวันที่ ๒๗ เดือนนี้ก็ได้อั่ง ๑๗ กิโลแล้ว ไม่ใช่เล่นๆ นะ ท่านทั้งหลายก็ตายใจได้ หลวงตาเองก็ตายใจได้ในการบริจาคและการรับบริจาค การนำไปช่วยเหลือโลกบริสุทธิ์ ทางโน้นก็ให้มาด้วยความหวังอย่างนั้น ทางนี้รับไว้ก็เพื่อความหวังอันนี้เหมือนกัน ไม่มีอะไรตกเรือเสียหายไปไหนเลย ไม่มีสำหรับเรา นี่ละอำนาจของธรรมตายใจได้เลย ไม่มีที่จะคิดโน้มน้าวเคลือบแคลงสงสัย เราช่วยโลกมานี้เงินก็ไม่ทราบว่่าก็หมิ่นล้าที่ช่วยไปนี้ ออกหมด พวกตึก พวกโรงร่ำโรงเรียน สถานที่ราชการมากที่สุดนะ ตึกใหญ่ๆ ทั่วไปหมด นี่หมายถึงเงินสดที่เราออก เงินสดนี้ออกช่วยคนทุกข์คนจน มีเหตุผลที่ควรจะช่วยคนทุกข์คนจนได้ เราก็ช่วยตามเหตุผล จากนั้นก็สถานสงเคราะห์ ก้าวขึ้นสู่โรงร่ำโรงเรียน ที่ราชการต่างๆ จนกระทั่งถึงโรงพยาบาล เป็นเงินสดของพี่น้องทั้งหลายแหละบริจาค

บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซิ ท่านทั้งหลายเคยฟังไหม เงินตั้งทั่วประเทศไหลเข้ามาหาเราก็พันก็หมื่นล้า บาทหนึ่งไม่เคยตกเรือเสียหายไปด้วยความทุจริตของเรา จะมากจะน้อยออกด้วยความบริสุทธิ์ใจ และออกตามเหตุผลทุกอย่างเลย ทองคำก็ไม่แยกไปไหนละ สำหรับเงินสดนี้ทั่วประเทศกระจายไปหมด ดอลลาร์ก็เข้าคลังหลวงด้วย เดียวนี้ก็แยกออกมาช่วยโลก ช่วยกันกับเงินไทยเรา เงินไทยเราไม่พอต้องเอาดอลลาร์มาเปลี่ยนเป็นเงินไทยออกช่วยโลก ออกอย่างนี้ตลอดเลย

เราจึงได้ภูมิใจที่ได้ช่วยโลกคราวนี้ ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความเมตตาส่วนๆ ทุกอย่าง เราไม่มีอะไรติดจิตติดใจเราเลย เพราะเราก็เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่าเราพอทุกอย่าง เราไม่เอาอะไรเลย ทุกอย่างในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เอาอะไร พอหมด ไม่มีอะไรสู้ธรรมได้เลย ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วจำอยู่อย่างนั้น พูดให้มันชัดเราจนจะตายแล้ว นี่ผลแห่งการปฏิบัติธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ศาสนาพระพุทธเจ้านี้แน่หรือไม่ว่า ให้ไปพิสูจน์กันทางด้านปฏิบัติ เพียงเราคิดความเชื่อแบบต้นเตาเผาหมัดไม้ได้แน่นะ ความเชื่อจากภาคปฏิบัตินี้กราบพระพุทธเจ้าอย่างราบๆ ไม่จำเป็นต้องเห็นพระองค์แหละ กราบเลยๆ เพราะความจริงเป็นอันเดียวกัน ปืบเข้าไป

เท่านั้น ยอมรับเลยๆ นี่ละธรรมอันนี้เป็นธรรมที่โลกทั้งสามตายใจได้ตลอดมา ออกไปที่ไหนตายใจได้ๆ ทั้งนั้น

อย่างที่เรากลับมาช่วยพี่น้องทั้งหลายทางด้านวัตถุ ทางด้านธรรมะ ออกด้วยความแน่นอนๆ ไม่มีเคลื่อนคลาดเลย วัตถุไทยทานที่ได้มามากน้อยนี้ช่วยโลกทั้งหมดเลย ไม่ว่าจะประเภทใดออกช่วยโลกทั้งนั้น ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันกว่าเห็นไหมล่ะ หลังไหลเข้าไปสู่คลังหลวงของเราพอจะหายใจได้บ้าง จากนั้นก็ประเภททองคำที่น้ำไหลซึม กำลังไหลซึมเข้ามา เพื่อจะหนุนทองคำของเราในคลังหลวงให้เพิ่มพูนมากขึ้นๆ เราจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เราเป็นห่วงท่านทั้งหลายนั้นแหละ สำหรับเราเราไม่เป็นห่วงเรา

มีโรงพยาบาลหรือไม่มีเราไม่เคยสนใจนะ เราพูดจริงๆ ตามหลักความจริง เราไม่ได้ไปหวังพึ่งอะไรๆ จะเป็นจะตายอยู่ในธาตุในชั้นนี้ ดูกันอยู่นี้ ถ้าจะแก้ไขอะไรด้วยหยุกด้วยยาพอเป็นฐานะที่จะรับกันได้แล้วก็เอามาแก้ไขเสีย ถ้าไม่เป็นที่ควรรับได้ก็ปิดออกๆ ไม่ให้มายุ่ง นี่ละเรื่องธรรม เรื่องธรรมเรื่องเป็นเรื่องตายเสมอตัว ไม่มีอะไรมีน้ำหนักต่างกัน จิตใจไม่มีห่วงต่อเรื่องความเป็นความตาย เสมอตลอดเวลา เรื่องธาตุเรื่องชั้นธัมมันแปรสภาพ ตั้งแต่มีชีวิตอยู่ธรรมดามันก็แปร เวลาจะตายมันจะไม่แปรได้ยังไงแปรถึงขั้นตาย ก็ไม่เคยมีอะไรกัน เพราะพิจารณาเรียบร้อยแล้วๆ ไม่นอกเหนือจากตาข่ายคือธรรมนี้เลย ธรรมนี้เป็นตาข่ายครอบไว้ด้วยความถูกต้อง เราจึงไม่ห่วง เราพูดจริงๆ ไม่ได้อวด ให้มันจำเข้าในหัวใจมันก็รู้อเองทุกคนๆ ไม่ไปหวังพึ่งอะไรทั้งนั้น ดูกันอยู่ รู้กันอยู่ตลอดเวลา ควรแก้ไขได้ขนาดไหน ดัดแปลงได้ขนาดไหน ซ่อมแซมได้ขนาดไหนก็ซ่อมกันไป เมื่อมันจะไม่ไหวแล้วหรือก็ปิดที่เดียวเลย ไม่ต้องไปหวังไปไยยุ่งเหยิงวุ่นวาย

นี่ละธรรมทำความสบายให้ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งสุดขีดความสบาย ตั้งแต่มีชีวิตอยู่เบื้องต้นฟาดจนกระทั่งถึงวันตาย ธรรมมีอยู่ในใจแล้วไม่ห่วงๆ ทั้งนั้น ตายไปแล้วก็ไม่ห่วงอีก แน่แน่นอน นี่ละธรรมเครื่องคุ้มครองรักษาเราผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมท่านแสดงไว้ว่า ธรรมโม หเว รกขติ ธรรมย่อมรักษาผู้ปฏิบัติธรรม นั่นท่านบอกไว้ ผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมย่อมรักษา อันนี้เราปฏิบัติเต็มเหนี่ยวภายในหัวใจแล้ว ธรรมก็รักษาเต็มเหนี่ยว จึงไม่ห่วงกับอะไร ความเป็นความตาย ความได้ความเสีย เราไม่เคยห่วง

เรื่องราวอย่างซุลมุนวุ่นวายอยู่ในโลกเวลานี้ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายที่มีเจตนาหวังดีหวังใยเรา กลัวเป็นกลัวตายด้วยเรื่องต่างๆ ออย่ามายุ่ง นั่นเราพูดเท่านั้น เรื่องเป็นเรื่องตายเราเรียนมาจบแล้ว เรื่องเป็นเรื่องตายก็เป็นเรื่องสมมุติที่เป็นตายกันอยู่ทั่วโลก ไปค้นหาอะไร ธรรมชาตินั้นคืออะไร ใครเห็น นั่น ธรรมชาตินั้นเหนือหมดแล้ว แล้วจะมา

กลัวอยู่กับของสกปรกนี่อะไร เรื่องเกิดแก่เจ็บตายเรื่องสกปรกของวิญญูะ ธรรมชาตินั้นไม่มี คำว่าเกิด ไม่มีคำว่าตาย แล้วเลิศเลอขนาดไหน จะมายุ่งอะไรกับของสกปรกเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มี เป็นตายอะไรเราไม่มี ใครเป็นห่วงเป็นใยเรา อย่ามายุ่ง เราว่า เท่านั้นพอ เรื่องสกปรกวางั้นเลย เป็นกับตายมันก็เรียนจบแล้ว ลมหายใจหมดเมื่อไรมันตายได้ด้วยกันทั้งนั้นแหละ

ขอให้เข้าใจให้แน่นหนามั่นคง ท่านทั้งหลายจะทราบอย่างที่ว่ามานี้ จะไม่มีสองเลย ธรรมพระพุทธเจ้าว่า สนฺทสิญฺญิกโก ผู้ปฏิบัติจะต้องรู้เองเห็นเองประจักษ์ตัวเอง ไม่ต้องถามใคร ก็เมื่อประจักษ์ในหัวใจนี้แล้วไปทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ท่านว่า สนฺทสิญฺญิกโก ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้รู้ด้วยตัวเองไม่ต้องไปถามใคร เวลานั้นเจอเข้าอย่างนั้นมันหยุดทันที จะไปทูลถามพระพุทธเจ้าที่ไหนไม่มี เพราะธรรมชาตินี้เข้ากันเป็นอันเดียวกันแล้ว นี่ละการปฏิบัติธรรมมีคุณค่าสูงส่ง จนกระทั่งถึงตายใจได้ ทั้งเป็นทั้งตายมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีคำว่าจะไปหวนกับอะไร ความเป็นอยู่ อยากเป็นอยู่ก็ไม่มี อยากตายเสียก็ไม่มี กลัวตายก็ไม่เคยมี เพราะธรรมชาติอันนี้เหนือหมดแล้ว อันนี้เป็นสมมุติ เรื่องตายเป็นสมมุติ ธรรมชาตินั้นเหนือหมดแล้วจะมาหากลับตายอะไรกับบุตรกับคู่ออย่างนี้ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าประกาศบ้าง ๆ อยู่ในหัวใจของทุกคนจากการปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติแบกคัมภีร์หลังหักก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ขอให้เข้ามาปฏิบัติ ผลจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติ

เรายังจวนตายเท่าไรก็ยังเป็นห่วงบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ห่วงข้างนอกห่วงข้างใน ห่วงไปทุกอย่าง คิดดูซิอย่างทองคำนี้ได้มาขนาดไหนแล้ว ยังอดเป็นห่วงไม่ได้ ก็ลูกหลานไทยเรามีจำนวนเท่าไร เวลานี้ก็ตั้ง ๖๒-๖๓ ล้านคน หัวใจสุดลมหายใจอยู่กับทองคำทั้งนั้น เมื่อไม่มีอันนี้แล้วเป็นประโยชน์อะไร ประเทศไทยทั้งประเทศไม่มีที่เกาะที่ยึด ไม่มีหลักเกณฑ์เป็นยังไง เมื่อมีอันนี้เข้าไปแล้วก็มีหลักมีเกณฑ์ นี่ละที่เราได้ต่อสู้ส่ำส่าพยายามตะเกียกตะกาย ส่วนใหญ่ส่วนย่อยลงมาจนกระทั่งถึงประเภทซิมซอบ พยายามให้ได้เพื่อลูกหลานเรานั้นแหละ ไม่ได้เพื่อเรา ทุกอย่างเราพอ เราไม่สนใจกับอะไรแหละ

ที่ติดดินอยู่นี้ก็เพื่อลูกเพื่อหลาน เพราะฉะนั้นจึงพากันคิดคาดอดิตอนาคตให้เรียบร้อยนะจะไม่เดือดร้อน ถ้ามีแต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมโดยถ่ายเดียวแล้ว ถึงเวลาจนตรอกมันเป็นด้วยกันทุกคนนั้นแหละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ พอฉันเสร็จแล้วนี่คิดว่าจะไปวัดโตศคาราม ไปดูเจดีย์ เจดีย์นี้ตั้ง ๔๐ กว่าล้าน มีครูบาอาจารย์ทั้งหลายประเภทเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เข้าบรรจุที่นั่น เราก็ต้องเทิดทูนเคารพบูชาท่าน ด้วยการชวนช่วยช่วยเหลือ เราลั่น

คำลงไปแล้วเราก็พยายามช่วยเต็มกำลัง ช่วยเจดีย์วัดอโศการาม ดูว่าเป็น ๔๐ กว่าล้านนะ ไม่ใช่เล่น ๆ

มีแต่ครูบาอาจารย์องค์สำคัญนะ ที่จะเข้ามาบรรจุให้เป็นขวัญใจของบรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายในกาลต่อไป เมื่อสร้างไว้แล้วนี้ใครมาได้กราบไหว้เป็นมหามงคลๆ จากพระธาตุทั้งหลายที่ได้มาบรรจุไว้ ของครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เลิศเลอๆ ทั้งนี้ เจดีย์นี้จะมีแต่องค์สำคัญๆ เข้ามาบรรจุไว้ที่นั่น เราจึงต้องได้พยายามเทิดทูนชวนชวายเป็นทุกด้านทุกทางวันนี้ออกจากนี้ไปก็จะไปดูเสียก่อน เสร็จแล้วถึงจะย้อนมาเทศน์ที่โรงเรียนอะไร วันนี้มันก็ไม่ว่างอย่างนี้แหละ ไปวัดอโศฯ กลับมาก็มาเทศน์ เทศน์แล้วถึงได้กลับมาตอนเย็น แล้ววันหลังก็ไปศิริราช ที่แรกว่าจะไม่เทศน์ ก็มีคนป่วย ต้องไปเยี่ยมคนป่วยแล้วถึงจะเข้าศิริราช ยิ่งจวนเข้ามาทุกวัน

(ทองคำหนึ่งบาทครึ่ง) เออ พอใจๆ ทองคำตั้งแต่เข้ามาถึงปัจจุบันนี้ได้ ๑ กิโล ๓๐ บาท ๔๖ สตางค์ (ถวายหนึ่งแสนเจ้าค่ะ) เออๆ พอใจๆ นี้ละที่กระจายออกทั่วประเทศไทยเรา ออกทั่วเลยเทียว เข้าบัญชีหลวงตาปู่ หลวงตาก็เอาออกปู่ช่วยโลกอยู่อย่างนั้นตลอด (ถวายทองคำอีก ๑ บาทครึ่ง) เป็น ๑ กิโลกับ ๓๒ บาทแล้ว สำหรับวันนี้ได้มากนะ เป็นห่วงชาติไทยของเราจะทำยังไง เราก็บิ๊งบิ๊งเวลามีชีวิตพอตะเกียกตะกายได้เราก็อุตสาหะพยายามช่วยเต็มกำลัง เอาละทีนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz